برایش دارد، گفت: «هیچ. اگر آکادمی دوست دارد این کار را انجام بدهد، اجازه بدهید انجام بدهد.» او که آن زمان ۷۹ ساله بود ادامه داد: «از خودم پرسیدم: آنها کدام یک از فیلم‌های من را دیده‌اند؟ اصلا با فیلم‌های من آشنا هستند؟ اسمش جایزه هیات‌رئیسه است. یعنی قرار است آرنولد شوارتزنگر به من جایزه بدهد؟» در مراسم روز شنبه، تام شرک رئیس آکادمی علوم و هنرهای سینمایی درباره گدار، گفت: «می‌خواهم بدانید این جایزه برای او بااهمیت است».

هیات‌رئیسه آکادمی در این مراسم سعی کرد از پرداختن به جنجال‌های مربوط به اعطای جایزه افتخاری به گدار طفره برود. بخش زیادی از این جنجال‌ها به خاطر انتقادهای او از هالیوود در سال‌های اخیر بود. اما بالاخره روز موعود رسید و آمریکایی‌ها دیدند که گدار به واقع برای دریافت جایزه‌اش نیامد.

چیزی که از یک فیلمساز سیاسی، جلوه‌ای شرافتمندانه و قابل قبول می‌کند، خصوصا اگر این فیلمساز متعلق به بدنه نیمه‌تجاری یا غیرتجاری سینما باشد، استقلال او از جوایز و جشنواره‌های رنگارنگ است.

تحریم اسکار توسط روسیه

پاییز امسال تحریم اسکار از سوی آکادمی فیلم روسیه در صدر پرحاشیه ترین اخبار فرهنگی جهان بود. بر این اساس آکادمی فیلم روسیه با صدور بیانیه ای اعلام کرد هیات رئیسه این آکادمی تصمیم گرفته است هیچ فیلم ملی برای جوایز اسکار در سال ۲۰۲۲ نامزد نکند.

حاشیه دیگر این خبر این بود که پاول چوخری رئیس کمیته مسئول انتخاب نامزد در پی اتخاذ این تصمیم، از سمت خود استعفا کرده و در همین راستا نوشت: رئیس این آکادمی به طور یکجانبه تصمیم به نامزد نکردن فیلمی از روسیه در مراسم اسکار گرفته است.

ظاهرا این تصمیم بر این اساس گرفته شده بود که اسکار امسال با توجه به حواشی جنگ روسیه با اکراین تحت الشعاع قرار گرفته و هیچ عایدی برای مسکو نخواهد داشت.

این تصمیم درحالی گرفته شده است که روسیه تاکنون چهار جایزه اسکار را دریافت کرده است؛ جنگ و صلح (برنده اسکار ۱۹۶۸)، درسو اوزالا (برنده اسکار ۱۹۷۶)، مسکو اشک‌ها را باور ندارد (برنده اسکار ۱۹۸۰)، آفتاب سوخته (برنده اسکار ۱۹۹۴).

در حقیقت در طول تاریخ جوایز اسکار از سال ۱۹۲۹، سینماگران و بازیگران روس در مجموع ۱۷۷ بار نامزد کسب این جایزه در شاخه‌های مختلف شده‌اند و ۳۹ بار نیز مجسمه طلایی اسکار را به خانه برده‌اند.

اعتراض به تبعیض نژادی

در سال های گذشته مایکل مور کارگردان برنده اسکار نیز پس از اسپایک لی مراسم اسکار ۲۰۱۶ را به سبب تبعیض نژادی در اعلام نامزدها بایکوت کرده بود.داستان از این قرار بود که پس از این که آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار برای دومین سال پیاپی در سال ۲۰۱۶ هیچ بازیگر غیرسفیدپوستی را برای کسب جوایز شاخه‌های گوناگون نامزد معرفی نکرد، موج بایکوت مراسم اعطای جوایز این رویداد سینمایی روز به روز افزایش یافت.

مور کارگردان برنده اسکار در گفت‌وگو با «The Wrap» عنوان کرده بود که مقصر نامزدهای تماما سفیدپوست جوایز اسکار، مشکل هالیوود با تنوع نژادی و بویژه فرهنگ فیلم اقلیت‌های قومی در لس‌آنجلس است. این شکل باید از سیستم استودیوهای فیلمسازی رفع شود که همواره یک سیستم سفیدپوست و مرد محور بوده است.

مایکل مور در سال ۲۰۱۰ پس از اینکه متوجه شد تمامی ۱۵۰ عضو شاخه مستند جوایز اسکار سفیدپوست هستند از پذیرش ریاست این بخش امتناع کرد و گفت نمی‌خواهم در قرن ۲۱ نماینده گروهی تماما سفیدپوست باشم.

در سال ۲۰۱۶ مورد در تحریم تنها نبود. ماجرا از روزی آغاز شد که نامزدهای هشتادوهشتمین دوره اهدای جوایز آکادمی علوم و هنرهای سینمایی آمریکا معرفی شدند و در بین اسامی اعلام شده نشانی از چهره‌های رنگین پوست نبود. این ماجرا سبب شد تا سینماگران نسبت به این موضوع واکنش نشان دهند و این مراسم را تحریم کنند. در ابتدا احساس می‌شد که این موج تحریم زودگذر است و ماندگاری زیادی نخواهد داشت اما هرچه زمان گذشت دامنه تحریم‌ها وسیع‌تر شد و در چند روز گذشته بازیگران و کارگردانان و سوپر استارهای سینمای جهان با اظهار نظرهای خود این موج را همراهی کردند و باعث شدند آکادمی در بیانیه‌ای به تغییر قوانین اهدای جوایز اسکار تن بدهد.

البته برای اولین بار نبود که در فهرست اعلام شده نامزدها نامی از رنگین پوست‌ها دیده نمی‌شد، اما قطعا اولین بار بود که حجم وسیعی از واکنش‌های منفی نسبت به آکادمی راه افتاد. زیرا برای دومین بار پیاپی تمام ۲۰ نامزد جوایز اسکار بازیگران سفیدپوست بودند. در دیگر بخش‌های اصلی نیز رنگین‌پوستان نادیده گرفته شدهند که این مساله اعتراض‌های بسیاری را به همراه داشته است. از ۳۰۵ فیلم واجد شرایط تنها چند فیلم ساخته کارگردانان رنگین‌پوست و تنها چند فیلم ساخته کارگردانان زن بودند.

چارلز رابرت ردفورد جونیور بازیگر، کارگردان، تهیه کننده و بازرگان آمریکایی برنده اسکار در کنفرانس خبری افتتاح جشنواره فیلم ساندنس درباره مساله کمبود تنوع نژادی میان نامزدهای اسکار سخن گفت.با وجودی که این چهره سرشناس سینمای جهان پیش از این اعلام کرده بود اظهارنظری درباره عدم حضور سیاه‌پوستان در میان نامزدهای اسکار امسال را ندارد اما سرانجام قفل سکوت را شکست و گفت تنوع از دل واژه استقلال بیرون می‌آید. اگر شما ذهن مستقلی داشته باشید، کارها

مایکل مور در سال ۲۰۱۰ پس از اینکه متوجه شد تمامی ۱۵۰ عضو شاخه مستند جوایز اسکار سفیدپوست هستند از پذیرش ریاست این بخش امتناع کرد و گفت نمی‌خواهم در قرن ۲۱ نماینده گروهی تماما سفیدپوست باشم

را به شیوه‌ای متفاوت از شیوه مرسوم انجام خواهید داد.این بازیگر که بنیان‌گذار جشنواره ساندنس هم هست، در ادامه گفت که این جشنواره نقش وکیل مدافع را بازی نمی‌کند. از سویی دیگر چهره‌هایی همچون اسپایک لی و ویل اسمیت سینماگران برنده و نامزد اسکار در دوره‌های گذشته هم اعلام کرده‌اند که در هشتادوهشتمین دوره مراسم سالانه جوایز اسکار شرکت نخواهند کرد و دلیل این اقدام اعتراضی را نادیده گرفته شدن بازیگران توانمند سیاه‌پوست از سوی آکادمی علوم و هنرهای سینمایی دانسته‌اند. از سوی دیگر، کسانی مثل مایکل کین کارگردان برنده اسکار در دو دوره و شارلوت رمپلینگ بازیگر سرشناس انگلیسی نامزد اسکار هم گفتند بازیگرانی که نامزد نشدند به خاطر نژادشان کنار گذاشته نشدند، بلکه بازی‌شان استحقاق نامزدی اسکار نداشته است. شاید این حجم از واکنش‌ها به این خاطر شکل گرفته است که امسال برای دومین سال پیاپی هیچ نامزد سیاه پوستی میان ۲۰ نامزد چهار رشته اصلی بازیگری اسکار وجود ندارد، البته در این میان شارلوت رمپلینگ که در گفت‌وگو با شبکه رادیویی فرانسوی «اروپا ۱» گفته بود متهم کردن اسکار به نژادپرستی و تحریم مراسم «نژادپرستی در حق سفیدپوستان» است، مجبور به توضیح درباره نظرات خود شد.

این بازیگر کهنه‌کار انگلیسی که امسال برای بازی در فیلم «۴۵ سال» نامزد اسکار بهترین بازیگر زن نقش اول شده، در آن مصاحبه گفته بود: «شاید بازیگران سیاه‌پوست شایستگی نداشته‌اند به فهرست نهایی راه یابند.»او حالا به شبکه سی‌بی‌اس توضیح داده که حرف‌هایش دچار سوء تعبیر شده است: «منظور من فقط این بود که در یک دنیای آرمانی بازی هر بازیگری با فرصت برابر جهت دیده شدن و تقدیر مواجه می‌شود.» رمپلینگ می گوید که به اعتقاد او «تنوع در صنعت سینما موضوعی مهم است که باید به آن پرداخته شود.» و همچنین از تصمیم جدید آکادمی استقبال کرده است. آیس کیوب رپر و تهیه‌کننده «مستقیم از کامپتون» که در بخش بهترین فیلمنامه اوریجینال نامزد شده هم به بحث انتقاد از اسکار پیوست. آیس کیوب تهیه‌کننده فیلم «مستقیم از کامپتون» درباره بایکوت اسکار و همچنین کنار گذاشته شدن فیلم بیوگرافیکی‌اش از بخش بهترین فیلم‌های سال اسکار صحبت کرد. او که در اپیزود روز جمعه «برنامه گراهام نورتون» شرکت کرده بود، در پاسخ به اینکه آیا هنوز هم قصد دارد در مراسم روز بیست و هشتم فوریه اسکار شرکت کند یا خیر، گفت: من که به هرحال هیچ وقت نمی‌رفتم. جایی را که هرگز نرفته‌اید نمی‌توانید بایکوت کنید.کیوب درباره موضوع به رسمیت نشناختن فیلم «مستقیم از کامپتون» در بخش بهترین فیلم اسکار گفت عصبانی بودن درباره چنین چیزی مثل این می‌ماند که به خاطر این گریه کنید که روی کیک‌تان تزیین نشده است.او گفت: ما فیلم‌ها را برای صنعت فیلم نمی‌سازیم.